

Julnattsmässa

Predikan i Osby kyrka, 24 dec 2006

”Den heliga natten”

Luk 2: 1-20

Vid den tiden utfärdade kejsar Augustus en förordning om att hela världen skulle skattskrivras. ²Det var den första skattskrivningen, och den hölls när Quirinius var ståthållare i Syrien. ³Alla gick då för att skattskrivra sig, var och en till sin stad. ⁴Och Josef, som genom sin härkomst hörde till Davids hus, begav sig från Nasaret i Galileen upp till Judeen, till Davids stad Betlehem, ⁵för att skattskrivra sig tillsammans med Maria, sin trolovade, som väntade sitt barn.

⁶Medan de befann sig där var tiden inne för henne att föda, ⁷och hon födde sin son, den förstfödde. Hon lindade honom och lade honom i en krubba, eftersom det inte fanns plats för dem inne i härbärgets.

⁸I samma trakt låg några herdar ute och vaktade sin hjord om natten. ⁹Då stod Herrens ängel framför dem och Herrens härlighet lyste omkring dem, och de greps av stor förfäran. ¹⁰Men ängeln sade till dem: "Var inte rädda. Jag bär bud till er om en stor glädje, en glädje för hela folket. ¹¹I dag har en frälsare fötts åt er i Davids stad, han är Messias, Herren. ¹²Och detta är tecknet för er: ni skall finna ett nyfött barn som är lindat och ligger i en krubba." ¹³Och plötsligt var där tillsammans med ängeln en stor himmelsk här som prisade Gud:

¹⁴"Ära i höjden åt Gud och på jorden fred åt dem han har utvalt."

¹⁵När änglarna hade farit ifrån dem upp till himlen sade herdarna till varandra: "Låt oss gå in till Betlehem och se det som har hänt och som Herren har låtit oss veta." ¹⁶De skyndade i väg och fann Maria och Josef och det nyfödda barnet som låg i krubban. ¹⁷När de hade sett det berättade de vad som hade sagts till dem om detta barn. ¹⁸Alla som hörde det häpnade över vad herdarna sade. ¹⁹Maria tog allt detta till sitt hjärta och begrundade det. ²⁰Och herdarna vände tillbaka och prisade och lovade Gud för vad de hade fått höra och se: allt var så som det hade sagts dem.

Ett oväntat besök skulle kunna vara rubriken över denna berättelse. När Gud besöker oss så sker det oväntat, framförallt så sker det på ett oväntat sätt.

Om vi hade fått veta att Gud tänkte förära mänskligheten ett besök, vart hade vi gått för att vänta på honom? Var hade vi letat, vilka kännetecken hade vi spanat efter?

Kanske vi hade sällat oss utanför maktens boningar eller så hade vi slagit på SVT 24 för att direktsändning kunna följa dramat.

Problemet är bara att denna händelse aldrig hade hamnat i TV. Det fanns inte ens en reporter från den lokala tidningen på plats i stallet för att intervjua Josef och Maria. När Gud besökte oss så gick det de allra flesta spårlöst förbi. Visserligen: änglar sjöng och berättade om det, men bara ute i ödemarken där knappt någon hörde det. Ett gäng herdar utanför staden men annars ingen. När juldagen grydde i Betlehem för 2000 år sedan så var allt som vanligt, när de sömniga människorna gick ut för att hämta morgontidningen så var det ingen som märkte att något särskilt hade hänt. Livet fortsatte sin gilla gång.

Man kan undra varför? Varför släppte inte Gud ett pressrelease: att nu hade hans son blivit född. Varför slog han inte på strålkastaren och basunerade ut nyheten? Det är nästan så att Gud smyger in sin närvaro bland oss. En judisk rabbin vid namn Baruch talar om att Gud leker kurragömma med oss, precis som två barn som leker kurragömma och som turas om att leta. Nu har Gud gömt sig men han finns inte där vi först skulle leta.

För hur många skulle ha gissat detta? Att Gud skulle komma till oss som ett fattigt barn, så fattig att han inte ens fick en säng att sova i eller ett riktigt hus att bo i?

Vi läste att Maria lindade honom och lade honom i en krubba. Gud ligger där inlindad i mänskliga kläder. När Gud kommer till oss så gör han det förklädd. Han som är universums Herre, måste skärma av sin härlighet och helighet för att vi ska kunna ta emot honom.

Därför kommer han alltid inlindad i jordiska linnebindlar. Han kommer inlindad i nattvardens vin och bröd, han är inlindad i bibelns berättelser. Han är inlindad i vår medmänniska som vi möter på gatan. Alltid inlindad.

Undantaget är efter uppståndelsen. Då ligger linnebindlarna kvar i graven när han själv farit upp till sin Fader i himmelen, därifrån han kom.

Vi läste också att det var *sin* son som Maria lindade. Detta var absolut ingen självklarhet. Om Abraham och Sara så står det att Sara födde en son åt Abraham. Men här nämns alltså inget om Josef, utan det poängteras att det är Marias son. Av det kan vi dra två slutsatser. Den ena är att det inte är Josef som är far till Jesus, utan Gud som är detta. Som ängeln sa till Maria nio månader tidigare: "Den Helige Ande ska komma över dig och den Högstes kraft ska vila över dig."

Och den andra är att det verkligen är Maria som är mor till Jesus. Maria är inte bara en surrogatmamma, ett passivt kärll som bär fram Guds Son till livet. Utan det är verkligen hennes biologiske son som ligger där lindad i krubban. Eftersom Maria är hans biologiske mor så är Gud släkt med oss. Det är ju populärt att släktforska att söka sina rötter och kunde vi följa våra släktlinjer tillräckligt långt bak så skulle vi alla hitta Jesus på ett utskott. Vi har våra rötter hos Gud själv.

Nu ligger han alltså lindad i krubban. Han vill att vi ska söka honom precis som han först har sökt oss. Han är barnet som bjuder oss att leka kurragömma. Han har redan sökt oss nu är det vår tur att söka honom, och det finns nog inget som vållar honom så mycket sorg som om vi struntade i att leta.

Gud smyger in sin närvaro bland oss, kamouflerar sig i jordiska linnebindlar, inte för att han inte vill bli funnen, utan för att han vill att vi ska leta.

Ett skäl till det är att ju mer man längtar och söker efter något desto större blir glädjen när man funnit det och desto högre värde sätter man på det. Får vi allt på en gång så blir vi bara bländade och ryggar tillbaka, det gäller särskilt Guds härlighet. Vi hörde ju om herdarna att de drabbades av en stor förfäran och då var det ändå bara änglar som visade sig för dem, inte Gud själv. Men barnet i krubban blev de inte rädda för, vem kan vara rädd för ett barn?

Gud bjuder in dig att söka honom denna jul, att söka efter barnet. Det är kanske inte de lättaste att finna honom bland alla tomtar och jultraditioner. Men Gud låter sig finnas för dem som söker honom, precis som han lät sig finnas av Betlehems herdar en gång.